

1. Az öt biológiai természettörvény – röviden

1.1. Az első természettörvény – a rák vastörvénye

Az első természettörvény a biológiai elváltozások okát tárja fel. Minden Értelmes Biológiai Különprogram elindítója egy DHS (Dirk Hamer Szindróma). A hétköznapi ember a Germán Gyógytudomány ismerete nélkül nem használja az Értelmes Biológiai Különprogram szót, hanem egyszerűen úgy fogalmaz: betegség. Hangsúlyozni szeretném, hogy nem minden egészségkárosodás tartozik a Germán Gyógytudomány tárgykörébe. Ez alól kivételt képeznek a balesetek, a mérgezések, az orvosi műhibák, sugárzások, az egysíkú vagy hiányos táplálkozás, az extrém diéták következményei.

A fenti kivételektől eltekintve a biológiai testünkben végbemenő folyamatok elindítója maga a DHS, amely egy drámai hatással bíró, hirtelen fellépő esemény, amely egy súlyos érzelmi megrázkódtatás (a magyar nyelvben a lelki megrázkódtatást helyesebbnek érezzük), ami konfliktust hordoz és egyedül elszigetelten, magányosan élünk meg. Azokra a helyzetekre gondoljunk, amikor valami olyan történik, ami derült égből villámcsapásként vagy hidegzuhanyként ér bennünket. Ide tartoznak azok a kellemetlen meglepetések, amikre egyáltalán nem számítottunk, nem voltunk felkészülve.

A DHS lényege, hogy váratlanul ér bennünket, és a hatása alá kerülve, nem tudunk másra gondolni, csak erre a döbbenetes eseményre, amely úgy írható le, mint egy meglepetésszerű érzelmi megrázkódtatás. Amennyiben a DHS előbb sorolt feltételei nem teljesülnek, nem indul el az Értelmes Biológiai Különprogram.

Például: felkészültem arra, hogy az öreg és beteg kutyám kimúlik, érzelmileg bármennyire is megráz vagy felkavar a kutya kimúlása, mivel számítottam rá, felkészültem rá, nem tehettem ellene, ezért ez nem lesz DHS.

Viszont abban az esetben, ha a szeretett kutyámat egy autó ütötte el, akkor már teljesül a DHS minden feltétele. Vagyis az esemény maga drámai hatású, hirtelen rám törő, súlyos hatású érzelmi megrázkódtatást jelent, melyet nem tudok kiverni a fejemből, újra és újra átélem ezt a pillanatot, valamint mélyen magamban, egyedül élem meg mindezt, ezért a DHS pillanatában elindul a biológiámban az Értelmes Biológiai Különprogram.

Az Értelmes Biológiai Különprogram egyszerre három síkon hat, lelki (érzelmi) síkon, az agy és a szerv síkján. Még mielőtt nagyon megijesztene bennünket ez a hír, szeretném, ha azt is tudná, hogy már a DHS megjelenésekor elinduló ÉBK lényege, célja és értelme a túlélés és a fajfenntartás.

A DHS pillanatában tehát elindul az ÉBK, az érzelmi megrázkódtatás során a megfelelő agyi központ irányításával szervi válasz alakul ki. Az agyi központban az eseménynek „lenyomata” keletkezik, amelyet Hameri Gócnak hívunk.

A DHS pillanatában az agy azon túl, hogy minden külső és belső körülményt rögzít, a megélt eseményre azonnali és nem tudatos gondolkodással, hanem asszociatív módon egy tartalmat társít. A társított megélést viszont nem szoktuk elmondani, csupán a kerettörténetet.

Viszont minden megélésnek megvan a maga agyi központja, reléje és az ott kialakult Hameri Gócból vissza tudunk következtetni az adott relébe becsapódó DHS konfliktus tartalmára. A Hameri Góc az agyról készült CT felvételen látható, kimutatható.

A DHS becsapódásakor megélt élmény, asszociatív mivoltánál fogva teljesen szubjektív, és erről az emberek egyáltalán nem szoktak másoknak beszámolni, ezáltal mindezt teljes belső magányukban élik át. Most már azt is látjuk, hogy mennyire személyfüggő az, hogy mit rendezek ahhoz a konfliktushoz, amit akkor éltem meg, amikor megtudtam, hogy a kutyámat elütötte egy autó, mert hiába volt mellettem az egész családom, az én legbelsőbb megélésemet, rajtam kívül senki sem ismeri.

Lehet, hogy az maradt meg bennem, hogy az autó túl gyorsan jött és legszívesebben agyoncsapnám a sofőrt – ellenszegülést élek meg, de az is elképzelhető, hogy azt élem meg, hogy elvesztettem a szeretett kiskutyámat, vagy hibáztathatom magam, hogy rossz gazdi módjára nyitva hagytam az ajtót, és így a kutya haláláért én vagyok a felelős.

Ha a megélésem az ellenszegülés, akkor a DHS az agyam cukor-reléjébe csapódik, ha a megélésem a veszteség, akkor a petefészek/here reléje lesz a DHS célpontja, abban az esetben pedig, ha lelkiismeret furdalást élek meg, hogy nem voltam jó gazdi, akkor az érintett a megfelelő váll-relé lesz. Tudhatja ezt rajtam kívül más? Ezért szoktam mondani, hogy a betegség a beteg nélkül nem gyógyítható, vagyis azt, hogy az őt érő DHS becsapódásának pillanatában ő mit élt meg, azt rajta kívül senki sem tudhatja.

Azt viszont tudjuk, hogy a DHS elindítja bennünk az Értelmes Biológiai Különprogramot (ÉBK). Mivel mindig lesznek az életünkben váratlan, meglepetésszerű nagyon súlyos megrázkódtatásaink, melynek alapja mindig egy biológiai konfliktus, úgy tűnik, nincs mit tenni, ez elkerülhetetlen...

Viszont ne feledjük, hogy csak a DHS indít el az agy közvetítésével egy szervi választ, és azt se veszítsük szem elől, hogy az Értelmes Biológiai Különprogram hossza attól függ, hogy milyen sokáig maradunk benne a konfliktusban!

Nos akkor az első és legfontosabb **megoldás** arra, hogy meg se „betegedjünk” természetesen az, hogy lezárjuk legkésőbb este a napjainkat békével, megértéssel

elfogadással, megbocsátással. Vagyis érzelmileg oldom fel azt, amit érzelmileg egy konfliktus hatására megélttem (ami mögött egy félelem van), és akkor egy napig lesznek tüneteim, de nem súlyosak és élhetek tovább boldogan, nem lesz krónikus betegségem.

Viszont akkor, ha közvetlenül a DHS után két perccel már felismerem, hogy *hoppá, ez most egy DHS volt, egy olyan váratlan dolog, amin „kiakadtam”*, és ha képes vagyok azonnal érzelmileg is lezárni a konfliktust és feloldani a mögötte levő félelmemet, akkor másnap még tünetünk sem lesz, hiszen ilyen rövid idő alatt lefutott ÉBK tüneteit meg se érezzük. Természetesen önmagában a felismerés még nem elég, a felismerést minden esetben megoldásnak, érzelmi feloldásnak is követnie kell. Ha a DHS hatása alatt maradunk, vagy éppen a DHS, és a konfliktus felismerését nem követi annak az érzelmi feloldása, akkor tovább robot az Értelmes Biológiai Különprogram.

A konfliktus pillanatában az agy rögzíti a külső és belső környezet körülményeit, melyet a konfliktushoz társítva elraktároz. Hamer doktor ezeket a körülményeket „*sínek*”-nek nevezte el. Amennyiben ezekkel a körülményekkel, sínekkel a biológiai szervezet újra találkozik, ezek megjelenésére újra elindul a biológiai válasz, az ÉBK, akkor is, ha éppen nem volt DHS. Sínek pedig bármi lehet, egy illat, egy íz, egy szín, egy hangulat, egy hangszín, egy alak, egy forma, egy kép vagy fotó, de lehet akár egy használati eszköz, bármi, ami a megélt konfliktus „szemtanúja” volt.

Álljon itt egy egyszerű példa, egy megtörtént eset, és érthetőbb lesz minden.

Janka esete, ami egy három perces riport formájában is megnézhető a weblap videói között: *Janka és a „gyógyíthatatlan” laktóz intolerancia* címmel. Janka Pozsonyból érkezett egy 3 napos képzésre, mert genetikusként nem tudta elfogadni a kialakult laktóz intoleranciáját. Janka ugyanis nagyon szerette a tejet és tejtermékeket. Történt azonban, hogy 3 éve minden ilyen táplálék fogyasztása komoly emésztési panaszokat, görcsöket okozott neki.

Nem vezetett naplót arról, hogy mikor evett, vagy emésztett tejterméket a bosszankodása közben, de tudta, hogy kivel kapcsolatosan élte meg a bosszankodásait. Javaslatomra este összeírta mindazt, amit ennek a kapcsolatnak köszönhetett, és megköszönte, megbocsátotta mindazt, amit kellemetlenségként élt meg ebben a kapcsolatban.

Megtörtént az érzelmi feloldás (még könnyezett is a végén, amint azt beismerte a riporton kívül), és láss csodát, másnap reggel együtt ettük a szállodában a *tejbepapit*. Mindezt este és másnap is megismételte, de semmilyen panaszt nem okozott semmilyen tejtermék sem. Mindezt alig három percben el is mondja, meg lehet nézni, ha az itt leírtak hihetetlennek tűnnek...

Vagyis beigazolódtott az a tény, hogy a **valódi megoldás az érzelmi feloldás**, nem pedig a sínek élethosszig tartó kerülgetése. Ugyanis mi emberek, már olyan intelli-

gensek vagyunk, hogy egyetlen konfliktus során nem csak egy biológiai programot indítunk el, hanem egyszerre többet is, legalább ötöt vagy akár tizenhármat.

Az egyszerre és párhuzamosan elinduló Értelmes Biológiai Különprogramok ráadásul összefüggésben állnak egymással, tehát az egyik megjelenése indítja a másik sín aktiválását is. Így már nem csak néhány sínről beszélhetünk, hanem egész rendező pályaudvarokról.

Van értelme ezeknek a pályaudvaroknak a felszámolásával foglalkozni?

Vagy inkább értelmesebb dolog az érzelmi feloldással eltüntetni a síneket is, meg az Értelmes Biológiai Különprogramot is?

Én az utóbbira szavazok, ezzel foglalkozom.

Ne feledjük el azt sem, hogy soha nem az számít, hogy mi volt maga a cselekmény, hogy mi történt, hanem csak az a fontos, hogy ez számomra mit okozott érzelmileg!

Ezért jó lesz megjegyezni azt, hogy **mindenki számára a saját megélése az egyetlen valóság!** Vagyis, ha Janka nem bosszankodással reagált volna biológiai szinten a párkapcsolati konfliktusára, hanem úgy, hogy ezt már nem lehet elviselni, ebben az esetben a biológiai válasz a csípőízület tünetmentes bontása lett volna. Ami a megoldásban a csípőízületi gyulladást okozta volna (arthritis), feltéve, ha egyszer s mindenkorra megoldotta volna a nem bírom elviselni programot.

Mindezt azért írtam az előbb csupán feltételes módban, hogy feltéve, ha egyszer s mindenkorra feloldja a nem bírom elviselni programot, mert a csípőízület gyulladásos tünetei a gyulladás és a fájdalom, ami újabb lehetőséget kínál a nem bírom elviselni a fájdalmat típusú hozzáállásra, amely elakasztja az Értelmes Biológiai Különprogram lefolyását.

Ha nem zárta volna le érzelmileg a konfliktusát, akkor minden találkozás, álom, vagy akár csak egy fénykép újraindította volna a programot, ezzel megakasztva a gyulladásos folyamatot, és már adott is a krónikus lefolyás egyik fajtája, ami a csípőízület degeneratív elváltozását okozza, de erre még visszatérek később, amikor már többet tudunk a biológiai természettörvényekről.

A **lélek–agy–szerv tengely** működésének felfedezése és bizonyítása, teljesen új szemléletet tükröz, ami a jelenlegi orvostudományt átírja és egyben érthetővé is teszi mindazt, amire eddig nem kaptunk ésszerű magyarázatot, csak feltételezésekre, elméletekre hagyatkoztunk. Kiderül, hogy nem ismeretlen a rák és más betegségek oka sem, ha végre az anyagon túl, az érzelmi rezgések hatását is figyelembe vesszük.

Az érzelmi megrázkódtatásaink az agy közvetítésével indítanak el szervi elváltozást. Eddig nem voltunk tudatában annak, hogy a teljes szervi elváltozást mi indítottuk el a lelki, érzelmi szintű megrázkódtatással.

Hamer doktor úgy fogalmazta meg, hogy a lélek a programozó, az agy pedig az a számítógép, ami aztán szervi szinten elindítja a megfelelő helyen, a megfelelő biológiai választ.

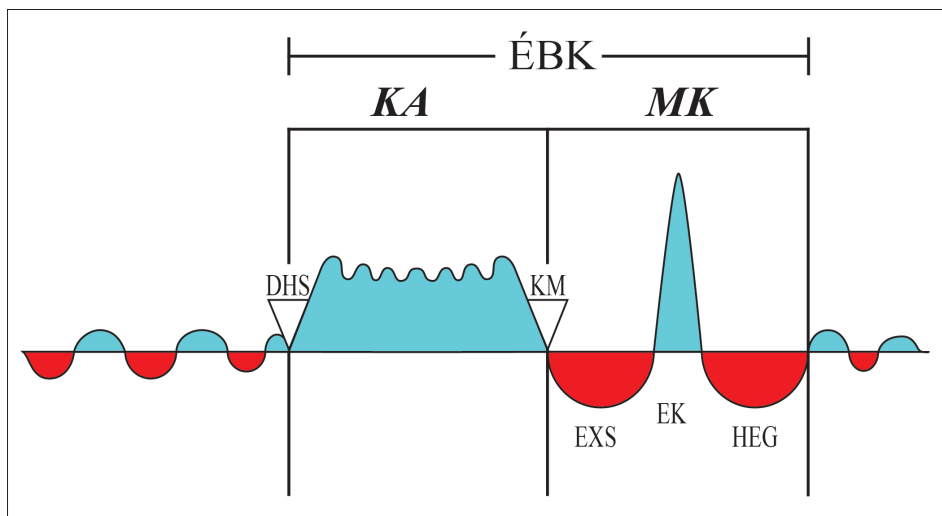
A mai akadémikus medicina csak a szervi tünetekkel és azok eltüntetésével foglalkozik sajnos csak a matéria szintjén, anyagi szintű megoldásokkal, az igazi ok, vagyis a konfliktus figyelembevétele és megoldása nélkül.

1.2. A második biológiai természettörvény

A második biológiai természettörvényben Hamer doktor leírja azt, hogy mi-ként mennek végbe a biológiai testben az Értelmes Biológiai Különprogramok. Minden Értelmes Biológiai Különprogram (ÉBK) két fázisból áll.

- konfliktus aktív (KA) és
- megoldást követő (MK) fázisból.

Ennek a grafikus ábrázolását Hameri Iránytűnek nevezzük: 1.1. ábra

1.1. ábra: A hameri iránytű sematikus ábrázolása

A DHS után a kék színnel jelzett, konfliktusaktív (KA) fázisban a szimpatikus idegrendszer túlsúlya észlelhető.

A belső szerveinket (is) egy izgató és egy gátló mechanizmus tudja szabályozni: az izgató, serkentő mechanizmust a szimpatikus idegrendszer biztosítja. Az, ami visszaállítja mindazt, amit a szimpatikus idegrendszer átalakított, azt paraszimpatikus idegrendszernek nevezzük. Ez utóbbi a bolygóideg hatását jelenti (Nervus vagus hatása = vagotónia).